

[Iver Poulsen.]

mæssigt, om regeringen havde søgt tjenestemændenes pensionsforhold ændret samtidig med de foreslåede ændringer i folkepensionsloven, så vi ikke skulle blive ved med disse forskellige lapperier på et så vigtigt område som netop pensionslovgivningen. Jeg ser nok, at det vil medføre 1 års udsættelse, inden samfundet kan vise selvpensionisterne den retfærdighed, som de har krav på, men jeg tror alligevel, det havde været klogt at gribe til bunds i hele pensionsspørgsmålet og få en endelig og forsvarlig løsning. Det foreslåede pensionstillæg til de pensionister, der kun har folkepensionen eller en mindre indtægt ved siden af at leve af, bevirker, at vi alligevel ikke får fuld, det vil sige, ens folkepension for alle — altså en ny skævhed, hvor man skulle søge lighed.

Det samme forhold gør sig gældende over for de mennesker, der har tegnet indekskontrakter. Flere tidligere ordførere har været inde på dette forhold, men jeg vil alligevel gerne sige følgende: de mennesker, der har tegnet indekskontrakter, var klar over, at statens indekstilskud til pensionerne ville blive fratrukket deres folkepension. De var bekendt med disse betingelser, da de tegnede kontrakten, men når der nu tales om fuld folkepension til alle, hvilket ude i befolkningen i hvert fald også opfattes som ens folkepension til alle, må det forekomme ganske urimeligt, at den halve million skatteydere, der har tegnet indekskontrakt, skal behandles på en anden og ringere måde end alle andre. Det er lige alt det, synes jeg, staten kan være en sådan fremgangsmåde bekendt. I hvert fald vil det ikke styrke befolkningens tillid til staten og regeringen, hvis dette bliver gennemført, for øvrigt stik imod, hvad kommissionen har foreslået og fundet rigtigt. Derfor må vi stærkt advare imod at gennemføre forslaget med bestemmelsen i § 1, nr. 14, fastholdt.

Tjenestemændene er altså holdt udenfor. Indekskontraktindehaverne skal have nedsat folkepension, altså en mindre folkepension. De pensionister, der kun har folkepensionen plus en mindre indtægt at leve af, skal have større folkepension. Hvor mange bliver der egentlig tilbage, som får fuld folkepension? Man ind-

deler befolkningen pensionsmæssigt i 4 grupper i stedet for — som de uafhængige tidligere har foreslået, altid har ønsket og ønsker — at betragte befolkningen som en helhed, således at vi får en folkepensionsordning gældende lige for alle befolkningsgrupper.

For øvrigt mener vi ikke, at regeringen kan forlange, at folketinget skal tage stilling til et så omfattende lovforslag, der i udgifter drejer sig om et beløb på mellem $\frac{1}{4}$ og 1 milliard kr., uden at tinget får klar besked om, hvordan regeringen har tænkt sig at skaffe disse penge. Det er ikke rigtigt at fremsætte et lovforslag, hvis gennemførelse vil medføre så store udgifter, og blot sige, at man senere vil sætte sig hen og spekulere over, hvorfra pengene til dækning skal komme. Det synes jeg ikke man kan byde folketinget. Hvis pengene skulle tilvejebringes gennem en fast procent af skalaindkomsten, opført på skattebilletten, så skatteyderen altid kan se, hvor stor en procentdel af sin indkomst han skal betale til den såkaldte fulde folkepension, og navnlig hvis regeringen ville lade alle folkepensionsudgifterne inddække på den måde, ville den meget beherskede velvilje, hvormed vi ser på lovforslaget, stige en lille bitte smule.

Vi synes, befolkningen har krav på fuldstændig klar besked om, hvad folkepensionen i det hele taget koster den enkelte, og det får den ikke, når ordningen finansieres over skatterne. Mange skatteydere tror, at den ene eller de $1\frac{1}{2}$ pct., der står opført på skattebilletten som folkepensionsbidrag, helt eller i det væsentlige dækker udgifterne ved folkepensionsordningen, men det er så langt fra tilfældet. I 1963-64 koster folkepensionen 1.850 mill. kr. 1 pct. af den skattepligtige indkomst i dette indkomstår ville svare til 13 pct. af udgifterne til folkepensionsordningen, hvilket altså vil sige, at hvis folkepensionsordningen skulle være finansieret gennem en fast procentdel af indkomsten, skulle der ikke på skattebilletten have stået 1 eller $1\frac{1}{2}$ pct., men $7\frac{2}{3}$ pct., og denne procentsats vil stige meget voldsomt i den kommende tid. Klarhed herover mener vi i hvert fald skatteyderne må have krav på, for hvis skatteyderne før de kommende folketingsvalg vil se denne procent stige og stige og stige, kan det godt være, de vil